

[Jens Foged.]

tænkte på, at man afskaffede afståelsesafgiften og indførte kapitalvindingsskat på det område. Ja, det er da også den eneste lille forenkling, der er; alle de andre ændringer er det stik modsatte. Men sådan er ordene jo så taknemmelige. Når hr. Ømann bruger ordet forenkling, skulle man tro, at der var tale om forenklinger. Nej, disse lovforslag medfører netop ikke forenklinger, som de er fremsat nu, de giver tværtimod øget administration.

Jeg er ked af, at finansministeren ikke vil diskutere spørgsmålet om at anvende den 14. almindelige vurdering i stedet for, for ministeren kommer jo på den måde til at indrømme, at inflationen på 6 pct. passer ikke. Det var meningen ved lovens ikrafttræden — det mener jeg også socialdemokratiet var enig med os i — at inflation skal ikke beskattes, for det er ikke noget, som man kan tage og bære med sig. Hvis man har en værdi og vil erhverve den samme værdi et andet sted, så skal man kunne gøre det ubeskattet, idet priserne er steget tilsvarende det andet sted. Jeg mente faktisk, at det var der bred enighed om i folketinget. Når ministeren nu kommer og siger, at vi kan naturligvis ikke diskutere anvendelsen af den 14. almindelige vurdering, så er det en indrømmelse af, at de 6 pct., som blev sat som inflationsstigning, ikke gælder, idet den er større, når det drejer sig om fast ejendom. Jeg ved, at vi har fået nogle beregninger, der viser, at inflationen er ca. 6 pct. i de seneste år, men det er gennemsnitstal for de utallige priser, vi har i samfundet. At man i et brev eller et notat fra finansministeren til skatteudvalget har brugt en inflationsfaktor på 10 pct. i forbindelse med maskinerne, skyldes vel netop, at man er klar over, at der er væsentlig forskel på inflationstakten på de enkelte områder. Man mener altså i ministeriet, den er konstateret at være 10 pct. på maskiner, og her har vi direkte mellem 13. og 14. almindelige vurdering konstateret, at den er mere end 6 pct. Man går altså så vidt, at man siger: vi vil beskatte inflationsgevinster.

Med hensyn til den 14. almindelige vurdering så blev den jo mere relevant efter de nugældende love, bl. a. fordi byzoneloven nu er kommet ind i billedet.

Hvis man spørger, om det er landbruget, der rammes, eller det er industrien, der rammes, vil jeg kun dertil sige, vi må da kunne få en oplysning om, i hvor vid udstrækning det er det ene erhverv, og i hvor vid udstrækning det er det andet erhverv. Nu er der det specielle for landbruget, at det er jorden, som er landbrugets produktionsapparat, så det er naturligt, om landbruget på dette område er særlig inde i billedet, og jeg vil da på forhånd tro, at landbruget er særlig inde i billedet og særlig bliver ramt.

Jeg lagde mærke til, med hvilken kærlighed der blev talt mellem hr. Ømann og finansministeren. Det er jo denne forbrødring, som vi vel efterhånden frygter er blevet så håndfast, at forhandlinger i udvalget måske næsten er låst fast på forhånd. Det, finansministeren gav tilsagn om her vedrørende drøftelser under udvalgsarbejdet, kunne efter min opfattelse ligge på et lille sted, og det er jeg egentlig ked af, for jeg tror, det er rigtigt, at vi skulle tage lidt mere tid til det.

Finansministeren brugte selv udtrykket, at frigørelsesafgiften i sin tid blev gennemført i stor hast, og at det var ikke lige viist alt sammen. Det er vel, fordi den er vanskelig at administrere, ellers er den vist viis nok. Det har jeg da fået at vide fra administrationens særdeles kyndige folk. De siger, at frigørelsesafgiften er sådan set korrekt, den er udmærket, men den er uhyre vanskelig at administrere. Der er altså ikke noget i vejen med frigørelsesafgiften, som vi står ved fra venstres side, men det er administrationen af frigørelsesafgiften, der har vist sig at være særdeles vanskelig. Nu skulle finansministeren, der siger, at den blev gennemført i hast, nødig gå hen og falde i den samme grøft og gennemføre dette her i hast. Så må vi hellere tage lidt mere tid, som det også blev sagt fra den radikale ordfører, for virkelig at kunne komme igennem med det.

Venstre finder, at der godt må beskattes i forbindelse med de store gevinster ved byerne, det vil jeg sige rent ud. Vi siger ikke, at der ikke må beskattes, men vi må kunne finde en regel, så den enkelte skatteyder selv kan se, i hvilken situation han står. Det er ikke nok, at embedsmænd kan regne sig til det, vi må forlange reglerne udformet så